

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

26 JANVIER 1954.

BUDGET

des Services du Premier Ministre
pour l'exercice 1954.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES GENERALES
PAR M. NOSSENT.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le budget des Services du Premier Ministre pour l'exercice 1954 a été présenté au Sénat le 16 octobre 1953.

Le rapport de la Commission sénatoriale des Finances chargée d'examiner ce budget a été déposé le 18 novembre 1953.

La discussion en séance publique a eu lieu les 1^{er} et 2 décembre 1953 et, le 3 décembre, le budget fut adopté par 84 oui contre 73 non.

Votre Commission des Affaires Générales a consacré sa réunion du mardi 12 janvier 1954 à l'examen de ce budget. De nombreuses questions ont été posées et plusieurs observations ont été formulées. M. le Premier Ministre qui assistait à la séance a donné des renseignements tant en ce qui concerne les chiffres de son budget que la marche générale de ses services. Votre rapporteur a recueilli, en outre, des informations qui sont de nature à intéresser la Chambre.

(1) Composition de la Commission : MM. Van Cauwelaert, président; Bertrand, Delwaide, De Schryver, Devillers, De Vleeschauwer, Mertens de Wilmars, Nossent, Parisi, Saint-Remy, Struyvelt, Van Elslande, Wigny. — Bohy, Fayat, Huysmans, Merlot, Rongvaux, Spaak, Tielemans, Van Acker (Achille), Van Eynde. — Kronacker, Lefebvre (René).

Voir :

4-VI : Budget transmis par le Sénat.

26 JANUARI 1954.

BEGROTING

van de Diensten van de Eerste-Minister
voor het dienstjaar 1954.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
ALGEMENE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER NOSSENT.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De begroting van de Diensten van de Eerste-Minister voor het dienstjaar 1954 werd op 16 October 1953 aan de Senaat voorgelegd.

Het verslag van de Senaatscommissie van Financiën, belast met het onderzoek van die begroting, werd op 18 November 1953 ingediend.

De behandeling in openbare vergadering had plaats op 1 en 2 December 1953, en de begroting werd op 3 December met 84 tegen 73 stemmen aangenomen.

Uw Commissie voor de Algemene Zaken heeft haar vergadering van Dinsdag 12 Januari 1954 aan de bespreking van deze begroting gewijd. Er werden talrijke vragen gesteld en verschillende opmerkingen gemaakt. De Eerste-Minister, die de vergadering bijwoonde, verstrekte inlichtingen, zowel over de cijfers van zijn begroting als over de algemene werking van zijn diensten. Bovendien heeft uw verslaggever inlichtingen ingewonnen die zeker de belangstelling van de Kamer zullen gaande maken.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Van Cauwelaert, voorzitter; Bertrand, Delwaide, De Schryver, Devillers, De Vleeschauwer, Mertens de Wilmars, Nossent, Parisi, Saint-Remy, Struyvelt, Van Elslande, Wigny. — Bohy, Fayat, Huysmans, Merlot, Rongvaux, Spaak, Tielemans, Van Acker (Achille), Van Eynde. — Kronacker, Lefebvre (René).

Zie :

4-VI : Begroting overgemaakt door de Senaat.

CHAPITRE PREMIER

EXAMEN DES CHIFFRES
DU BUDGET.

Le budget prévoit des crédits s'élevant à la somme de 42.102.000 francs.

Le projet pour 1953 prévoyait 41.417.000 francs, mais ce montant a été porté à 43.072.000 francs par la voie du feuillet d'ajustement.

Le budget de 1954 est donc en diminution de 970.000 francs sur le montant des crédits sollicités pour l'exercice 1953.

L'examen détaillé des articles permet de connaître les modifications qui sont intervenues et les raisons qui les justifient.

Article 2. — Le crédit pour les traitements et indemnités du personnel du Cabinet passe de 3.247.000 francs en 1953 à 3.000.009 francs en 1954.

Cette diminution provient :

1°) de la suppression de l'indemnité tenant lieu de traitement allouée à un Conseiller qui a quitté le Cabinet du Ministre;

2°) du remplacement d'une sténo-dactylographe et de deux ouvriers par des agents appartenant à l'administration et dont le traitement est payé par leur département d'attaché.

Il résulte des renseignements fournis au programme justificatif concernant cet article 2, qu'un crédit de 55.000 fr. est prévu pour les cotisations de l'Etat employeur, par application du statut des agents temporaires. Ce crédit n'est en diminution que de 8.000 francs sur celui de 1953.

A première vue, il semble que les récentes dispositions votées par le Parlement doivent permettre la régularisation à brève échéance des agents temporaires et, par conséquent, la diminution — voire la disparition — des dépenses qui les concernent.

En réalité, le Cabinet du Ministre ne comporte pas d'agents temporaires régularisables. Il comprend un certain nombre de personnes étrangères à l'administration pour lesquelles les cotisations relatives à la sécurité sociale doivent être versées.

Article 3. — Le crédit pour les « Services permanents — Agents définitifs et temporaires » passe de 26.780.000 fr en 1953 à 28.002.000 francs en 1954.

Le programme justificatif indique que les crédits sollicités sont en augmentation pour les Services généraux, le service d'Administration générale, le Comité supérieur de Contrôle et l'Administration de la Coordination Economique.

Par contre, ils sont en diminution pour le Secrétariat permanent de Recrutement. Comment s'explique cette apparente anomalie ?

Les estimations ont été faites d'après la situation, au moment de l'élaboration du budget. Il en est résulté, en ce qui concerne le Secrétariat permanent de Recrutement, une diminution de 20.000 francs pour les allocations familiales. D'autre part, les augmentations normales de traitement entraîneront une dépense de 20.000 francs en 1954, au lieu de 50.000 francs en 1953.

Article 5. — Le crédit pour les agents définitifs détachés

EERSTE HOOFDSTUK.

ONDERZOEK VAN DE CIJFERS
DER BEGROTING.

De begroting bevat kredieten ten bedrage van 42 miljoen 102.000 frank.

Voor 1953 bedroegen de kredieten 41.417.000 frank, doch dit bedrag werd door een bijblad tot 43.072.000 frank verhoogd.

De begroting voor 1954 vertoont dus een vermindering van 970.000 frank tegenover het bedrag van de voor het dienstjaar 1953 aangevraagde kredieten.

Uit een grondig onderzoek van de artikelen blijkt welke wijzigingen werden aangebracht en hoe deze worden verantwoord.

Artikel 2. — Het krediet voor de jaarwedden en vergoedingen van het Kabinetspersoneel wordt ingekrompen van 3.247.000 frank in 1953 tot 3.000.009 frank in 1954.

Die vermindering vloeit voort :

1°) uit de afschaffing van de als wedde geldende vergoeding, verleend aan een adviseur die het Kabinet van de Minister heeft verlaten;

2°) uit de vervanging van een steno-typiste en van twee arbeiders door tot het Bestuur behorende personeelsleden wier wedde door hun eigen departement wordt uitbetaald.

Uit de in het verantwoordingsprogramma over artikel 2 verstrekte inlichtingen blijkt, dat een krediet van 55.000 fr. is bestemd voor de bijdragen van de Staat-werkgever, bij toepassing van het statuut der tijdelijke personeelsleden. Dit krediet werd tegenover 1953 slechts met 8.000 frank verminderd.

Op het eerste gezicht, zou de recente door het Parlement aangenomen bepalingen een spoedige regularisatie van de toestand der tijdelijke personeelsleden en, derhalve, de vermindering — ja de weglating — van de desbetreffende uitgaven moeten mogelijk maken.

In feite telt het Kabinet van de Minister geen tijdelijke personeelsleden wier toestand kan geregulariseerd worden. Het omvat een zeker aantal niet tot het bestuur behorende personen voor welke de bijdragen voor de maatschappelijke zekerheid moeten gestort worden.

Artikel 3. — Het krediet bestemd voor « Vaste diensten — Vastaangestelde en tijdelijke personeelsleden » stijgt van 26.780.000 frank in 1953 tot 28.002.000 frank in 1954.

Uit het verantwoordingsprogramma blijkt dat de aangevraagde kredieten werden verhoogd voor de Algemene Diensten, de Dienst van Algemeen Bestuur, het Hoog Comité van Toezicht en het Bestuur voor de Economische Coördinatie.

Ze werden integendeel ingekrompen voor het Vast Wervingssecretariaat. Hoe kan die schijnbare afwijking worden verklaard ?

De ramingen werden gedaan volgens de toestand op het ogenblik dat de begroting werd opgemaakt. Daaruit vloeide, wat het Vast Wervingssecretariaat betreft, een vermindering van 20.000 frank voor kindertoelagen voort. Anderzijds, zullen de normale weddeverhogingen een uitgave van 20.000 frank in 1954 ten gevolge hebben, in plaats van 50.000 frank in 1953.

Artikel 5. — Het krediet bestemd voor de gedetacheerde

et agents temporaires passe de 505.000 francs en 1953 à 538.000 francs en 1954.

Cette augmentation provient :

1°) du remplacement de deux agents temporaires célibataires par des agents stagiaires mariés, disponibles dans un autre département, qui comptent une plus grande ancienneté et des charges familiales;

2°) des augmentations de traitement normales qui doivent être accordées en 1954.

Article 7. — Dans le libellé de cet article, il est question de jetons de présence. De quels jetons s'agit-il ? Pourquoi le crédit augmente-t-il de 250.000 francs ?

Les crédits inscrits à cet article sont destinés notamment au paiement de jetons de présence :

a) aux membres des jurys des concours et examens organisés par le Secrétariat permanent au Recrutement;

b) aux personnes étrangères à l'administration qui font partie de la section de contentieux du Comité supérieur de contrôle;

c) aux membres des Chambres de recours qui ne sont pas des fonctionnaires en activité de service;

d) aux membres du Comité consultatif permanent en matière de cumul qui ne sont pas des fonctionnaires en activité de service.

L'augmentation du crédit, par rapport à 1953, provient du fait que le Secrétariat permanent au Recrutement prévoit, en 1954, un grand nombre d'examens résultant des dispositions relatives à la régularisation du personnel temporaire et un grand nombre d'examens de fin de stage. En outre, ce Secrétariat est chargé actuellement de l'organisation des concours de recrutement pour divers organismes parastataux relevant du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Article 8. — 80.000 francs sont prévus pour les « allocations et dépenses de service social ». Ce montant comprend notamment 2.500 francs pour des « interventions en faveur de groupement sportifs, culturels, etc. »

Quels sont ces groupements sportifs et culturels ?

Il n'existe pas de groupements sportifs ou culturels au sein du personnel des services du Premier Ministre. Certains agents s'affilient cependant à des groupements constitués dans d'autres départements, numériquement plus importants, lesquels sollicitent alors une intervention au prorata du nombre d'affiliés.

Tel a été notamment le cas pour le groupement « Justisport » formé par le personnel du Ministère de la Justice.

Article 9. — En ce qui concerne le crédit pour l'éclairage, le service des eaux et la force motrice, il y a une diminution de 30.000 francs pour l'Hôtel ministériel et pour le S. P. R., mais une augmentation de 45.000 francs pour le Cabinet, les Services généraux et l'Administration de la Coordination économique.

Ces modifications s'expliquent par le fait que la répartition des crédits, par services logés dans un même bâti-

vastaangestelde personeelsleden en het tijdelijk personeel stijgt van 505.000 frank in 1953 tot 538.000 frank in 1954.

Die verhoging is te wijten :

1°) aan de vervanging van twee tijdelijke ongehuwde personeelsleden door gehuwde stagedoende personeelsleden, die in een ander departement beschikbaar zijn, en die meer dienstjaren en gezinslasten hebben;

2°) aan de normale weddeverhogingen welke in 1954 moeten toegekend worden.

Artikel 7. — In de tekst van dit artikel is er sprake van presentiegelden. Welk presentiegeld wordt hier bedoeld ? Waarom wordt het krediet met 250.000 frank vermeerderd ?

De op dit artikel uitgetrokken kredieten zijn o. m. bestemd voor het uitkeren van presentiegelden :

a) aan de leden van de commissiën, belast met de beoordeling van de vergelijkende en andere examens die door het Vast Wervingssecretariaat worden ingericht;

b) aan de niet tot het bestuur behorende personen, die deel uitmaken van de afdeling betwiste zaken bij het Hoog Comité van Toezicht;

c) aan de leden van de Raden van beroep, in zover zij geen ambtenaar in actieve dienst zijn;

d) aan de leden van het Vast Comité van Advies in zake Cumulatie, in zover zij geen ambtenaar in actieve dienst zijn.

De verhoging van het krediet, tegenover dat voor 1953, is te wijten aan het feit, dat het Vast Wervingssecretariaat in 1954 een groot aantal examens zal moeten inrichten ingevolge de beschikkingen met betrekking tot de regularisatie van het tijdelijk personeel, en tevens een groot aantal einde-proeftijdexamens. Bovendien is dit Secretariaat er thans mee belast vergelijkende examens in te richten met het oog op de werving van personeel voor verscheidene parastatale organismen, die onder het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg ressorteren.

Artikel 8. — Er wordt een bedrag van 80.000 frank uitgetrokken aan « toelagen en uitgaven voor maatschappelijk dienstbetoon ». Daarin zijn o. m. begrepen, 2.500 frank voor de « tussenkomsten ten voordele van de sportieve, culturele en andere groeperingen ».

Welke zijn die sportieve en culturele groeperingen ?

Bij het personeel van de diensten van de Eerste-Minister bestaan geen culturele of sportieve groeperingen. Sommige personeelsleden treden nochtans toe tot dergelijke groeperingen, die tot stand kwamen in andere departementen met een uitgebreider personeelskader; die groeperingen vragen dan een bijdrage naar rato van het aantal toetredingen.

Zulks was o. m. het geval voor de groepering « Justisport », opgericht door het personeel van het Ministerie van Justitie.

Artikel 9. — Het krediet, uitgetrokken voor verlichting, waterdienst en drijfkracht, werd met 30.000 frank verminderd wat de ambtswoning van de Minister en het Vast Wervingssecretariaat betreft, maar aan de andere kant met 45.000 frank vermeerderd wat het Kabinet, de Algemene Diensten en het Bestuur voor de Economische Coördinatie aangaat.

Die wijzigingen vinden hun verklaring in het feit, dat de verdeling van de kredieten volgens de in een zelfde

ment, a été rajustée d'après la consommation durant l'exercice précédent.

Articles 10 et 12. — L'article 10 qui porte notamment sur « Locaux et matériel : dépenses d'entretien. — Menues fournitures de bureau » passe de 1.722.000 francs en 1953 à 1.890.000 francs en 1954.

L'article 12 concerne les « Fournitures effectuées à l'intervention de l'O. C. F. ». L'examen des renseignements fournis au programme justificatif appelle les réflexions suivantes :

48.000 francs (au lieu de 50.000 francs en 1953) sont prévus pour l'acquisition de machines de bureau. 135.000 francs sont prévus (au lieu de 65.000 francs en 1953) pour l'acquisition de mobilier et d'équipement. Malgré cette augmentation de crédit pour l'acquisition, 43.000 francs sont prévus pour la location et la réparation de mobilier et de machines de bureau. A quelle intention répondent exactement ces modifications budgétaires ? Un nouveau crédit de 42.000 francs est prévu pour l'habillement. De quoi s'agit-il ?

Les réponses suivantes nous ont été fournies :

Le crédit de 48.000 francs est prévu pour l'achat de machines à écrire, en remplacement de machines datant d'avant-guerre et devenues pratiquement inutilisables. Il correspond au coût moyen de quatre machines.

Le crédit de 43.000 francs est prévu, en ordre principal, pour les frais d'entretien et de réparation des machines à écrire et des machines à stenciler.

Il est à remarquer que les dépenses pour le mobilier, l'équipement, les réparations de mobilier, l'achat d'uniformes étaient imputées, en 1953 et antérieurement, soit totalement, soit partiellement, à l'article 10 du budget. A partir de l'exercice 1954, ces dépenses seront effectuées exclusivement à charge de l'article 12. C'est la raison pour laquelle le crédit inscrit à l'article 10 a été ramené de 2.505.000 à 2.144.000 francs. Par contre, il en est résulté une augmentation à l'article 12.

Le crédit de 42.000 francs pour l'habillement, est destiné au renouvellement des habits et uniformes des huisiers, messagers et conducteurs d'automobiles.

Article 13. — Le crédit pour l'achat et l'utilisation d'automobiles mises à la disposition du Ministre et de son Cabinet diminue de 340.000 francs en 1953 à 165.000 francs en 1954.

Par contre, pour l'Administration, il passe de 75.000 francs à 205.000 francs.

Il est indispensable, en effet, de remplacer en 1954 la voiture mise à la disposition de l'administration dont l'utilisation devient trop onéreuse, d'où inscription d'un crédit exceptionnel de 150.000 francs.

Les crédits pour la consommation ont été réduits de 35.000 francs en raison de l'acquisition de nouvelles voitures.

Article 15. — 6.000 francs (au lieu de 10.000 francs en 1953) sont prévus pour les « Dépenses de formation professionnelle ».

Les services du Premier Ministre interviennent dans les frais des cours de langues organisés par le Ministère des Communications, au prorata du nombre d'inscriptions.

gebouw ondergebrachte diensten opnieuw werd aangepast op basis van het verbruik tijdens het voorgaande dienstjaar.

Artikelen 10 en 12. — In artikel 10, dat o. m. slaat op « Lokalen en materieel : uitgaven voor onderhoud — Kleine bureelbenodigdheden », wordt het krediet gebracht van 1.722.000 frank, in 1953, op 1.890.000 frank in 1954.

Artikel 12 slaat op de « Benodigdheden geleverd door tussenkomst van het C. B. B. ». Het onderzoek van de in het verantwoordingsprogramma verstrekte gegevens geeft aanleiding tot volgende opmerkingen :

Er wordt een bedrag van 48.000 frank uitgetrokken (tegenover 50.000 frank in 1953) voor het afschaffen van kantoormachines. Voor de aankoop van meubilair en uitrusting wordt een som van 135.000 frank uitgetrokken (tegenover 65.000 frank in 1953). Ondanks deze vermeerdering van de kredieten voor de aankoop, wordt nog een bedrag van 43.000 frank uitgetrokken voor het huren en herstellen van meubilair en kantoormachines. Welke is de eigenlijke bedoeling van die begrotingswijzigingen ? Er wordt een nieuw krediet van 42.000 frank opgenomen voor kleding. Wat dient daaronder verstaan ?

Volgende antwoorden werden ons verstrekt :

Het krediet van 48.000 frank is bestemd voor de aankoop van schrijfmachines, ter vervanging van machines die van vóór de oorlog dagtekenen en praktisch onbruikbaar geworden zijn. Het bedrag stemt overeen met de gemiddelde kostprijs van vier machines.

Het krediet van 43.000 frank is in hoofdzaak bestemd om de kosten van onderhoud en herstelling van de schrijfmachines en de stencilmachines te dekken.

Er dient opgemerkt dat de uitgaven voor meubilair, uitrusting, herstelling van meubilair, aankoop van uniformen in 1953 en tijdens de vorige jaren geheel of ten dele uitgetrokken werden op artikel 10 van de begroting. Van het dienstjaar 1954 af, vallen die uitgaven uitsluitend ten laste van artikel 12. Dit is de reden waarom het op artikel 10 uitgetrokken krediet teruggebracht werd van 2.505.000 frank op 2.144.000 frank. Daarentegen vloeiende hieruit een verhoging voort op artikel 12.

Het krediet van 42.000 frank voor kleding is bestemd tot het vernieuwen van de kledingen en uniformen van de deurwachters, boden en autobestuurders.

Artikel 13. — Het krediet voor de aankoop en het gebruik van autowagens, ter beschikking van de Minister en van zijn Kabinet gesteld, is gedaald van 340.000 frank in 1953 tot 165.000 frank in 1954.

Voor het Bestuur, daarentegen, stijgt het van 75.000 frank tot 205.000 frank.

Het is inderdaad onontbeerlijk geworden, in 1954 tot de vervanging over te gaan van de autowagen die ter beschikking gesteld wordt van het Bestuur en waarvan het gebruik te duur komt, zodat een uitzonderingskrediet van 150.000 frank werd ingeschreven.

De kredieten voor het verbruik werden met 35.000 frank verminderd, dit ingevolge de aankoop van nieuwe wagens.

Artikel 15. — Er worden 6.000 frank (in plaats van 10.000 frank in 1953) uitgetrokken voor de « Uitgaven voor beroepsscholing ».

De diensten van de Eerste-Minister komen tussen in de kosten veroorzaakt door de taalleergangen, ingericht door het Ministerie van Verkeerswezen, naar verhouding van het aantal inschrijvingen.

En ce qui concerne les cycles de conférences, le département a payé jusqu'à présent uniquement le droit d'inscription pour les agents qui, en raison de leurs attributions, ont été autorisés à suivre ces conférences.

Tel a été le cas notamment pour le cycle des conférences de l'A. S. B. L. « Cedora » et pour les cours de l'Ecole centrale Belge des Assurances sociales.

Eventuellement, le département encouragera, dans la mesure des crédits sollicités, la participation à d'autres cycles de conférences ou journées d'études dont l'utilité serait reconnue.

Article 18. — Aucun crédit n'est demandé à cet article qui concerne les achats et les travaux de premier équipement.

En 1953, un crédit de 100.000 francs avait été sollicité pour achever l'installation d'une salle d'examens et pour la première installation de la nouvelle salle d'examens qui devait être construite.

Il s'agissait de deux salles d'examens construites dans la cour de l'immeuble occupé par le Secrétariat permanent de Recrutement, rue Belliard, 10, à Bruxelles. L'existence de ces deux salles dispense le Secrétariat permanent de Recrutement de la location de locaux lorsque le nombre d'inscriptions aux épreuves ne dépasse pas 150. Ses deux salles ont été réellement aménagées.

Article 19. — Dans le programme justificatif, il est indiqué que le crédit sollicité pour le fonctionnement de la Commission de revision instituée par l'arrêté royal du 6 mars 1951 concerne notamment des « jetons de présence ».

Il s'agit de jetons de présence alloués aux membres de la commission de revision instituée par l'arrêté royal du 6 mars 1951 qui ne sont pas des agents de l'Etat en activité de service.

Ce crédit est également destiné au paiement de jetons de présence aux magistrats, présidents des sections de cette commission, dans le cas où le projet de loi relatif à cet objet, actuellement en instance au Parlement, serait approuvé.

En 1953, un crédit de 100.000 francs était demandé pour le fonctionnement de la « Commission mixte d'enquête sur le fonctionnement des services de l'Etat et des institutions paraétatiques ». La mission de cette Commission n'a pas été prolongée au delà du 31 décembre 1952. Ses travaux ont été complètement arrêtés.

En revanche, un crédit de 100.000 francs est actuellement sollicité pour le fonctionnement de la « Commission d'étude pour la réforme des Administrations de l'Etat » créée par arrêté royal du 25 mars 1953. Des renseignements concernant l'avancement des travaux de cette commission figurent au chapitre II du présent rapport.

Le crédit sollicité pour les « Subventions diverses » est de 195.000 francs contre 245.000 francs en 1953.

Cette réduction est la conséquence de la politique générale de compression des dépenses appliquée par le Gouvernement.

Ce crédit a déjà été réduit, pour 1953, à 195.000 francs par la voie du feuillet d'ajustement relatif au budget de cet exercice.

Wat de voordrachtcyclussen betreft, heeft het departement totnogtoe enkel het inschrijvingsgeld betaald voor de Rijksbedienden die, wegens hun ambtsbezigheden, er toe gemachtigd werden deze voordrachten te volgen.

Dit is namelijk het geval geweest voor de voordrachten van de V. Z. W. « Cedora » en voor de leergangen van de Belgische Centrale School voor Maatschappelijke Verzekeringen.

In voorkomend geval, zal het departement, binnen de perken van de aangevraagde kredieten, de deelneming aanmoedigen tot andere voordrachtcyclussen of studiedagen waarvan het nut mocht erkend worden.

Artikel 18. — Er wordt geen krediet aangevraagd op dit artikel, hetwelk betrekking heeft op de aankopen en de werken van eerste uitrusting.

In 1953 werd een krediet van 100.000 frank aangevraagd om de inrichting van een zaal voor de vergelijkende examens te voltooien en voor de eerste inrichting van de te bouwen zaal voor vergelijkende examens.

Het betrof twee zalen voor vergelijkende examens, die gebouwd werden op de binnenplaats van het gebouw dat door het Vast Wervingssecretariaat in n° 10 der Belliardstraat, te Brussel, betrokken wordt. Het bestaan van deze twee zalen ontslaat het Vast Wervingssecretariaat er van lokalen te moeten huren wanneer het aantal inschrijvingen tot de examens 150 niet overschrijdt. Deze beide zalen werden werkelijk ingericht.

Artikel 19. — In het verantwoordingsprogramma wordt er op gewezen, dat het krediet aangevraagd voor de werking van de Herzieningscommissie, opgericht bij Koninklijk besluit van 6 Maart 1951, inzonderheid betrekking heeft op de « presentiegelden ».

Het zijn presentiegelden die worden toegekend aan de leden van de Herzieningscommissie, opgericht bij Koninklijk besluit van 6 Maart 1951, die geen leden van het Rijkspersoneel in actieve dienst zijn.

Dit krediet is eveneens bestemd tot het betalen der presentiegelden aan de magistraten en voorzitters van de afdelingen dezer commissie, voor het geval het desbetreffend wetsontwerp, dat thans bij het Parlement aanhangig is, mocht aangenomen worden.

In 1953 werd een krediet van 100.000 frank aangevraagd voor de werking van de « Gemengde Commissie van Onderzoek naar de werking van de Rijksdiensten en parastatale instellingen ». De opdracht van deze Commissie werd niet verlengd na 31 December 1952. Haar werkzaamheden werden volledig stopgezet.

Daarentegen wordt thans een krediet van 100.000 frank aangevraagd voor de werking van de « Studiecommissie voor de hervorming van de Rijksbesturen », opgericht bij Koninklijk besluit van 25 Maart 1953. Inlichtingen nopens de vorderingen der werkzaamheden van deze commissie worden verstrekt in Hoofdstuk II van dit verslag.

Het krediet, aangevraagd voor de « Diverse toelagen », beloopt 195.000 frank, tegenover 245.000 frank in 1953.

Deze vermindering is het gevolg van de algemene politiek tot inkrimping der uitgaven, die door de Regering wordt gevoerd.

Dit krediet werd reeds voor 1953 verminderd tot 195.000 frank door het aanpassingsbijblad betreffende de begroting voor bedoeld dienstjaar.

CHAPITRE II.

QUESTIONS DIVERSES.

1) Les jetons de présence des magistrats.

Le projet de budget des services du Premier Ministre pour l'exercice 1953 comportait un article 2 par lequel il était dérogé à l'article 232 de la loi d'organisation judiciaire.

Il était dès lors permis aux magistrats de toucher des jetons de présence et des indemnités au même titre que les personnes étrangères à l'ordre judiciaire.

Cette dérogation ne se retrouve plus dans le projet de budget pour 1954.

Néanmoins, le gouvernement se trouvant devant la nécessité d'assouplir quelque peu la règle d'interdiction absolue de tout cumul, a déposé le 7 juillet 1953, au Sénat, un projet de loi qui apporte certains tempéraments à la disposition qui fait l'objet de l'article 232.

Le projet gouvernemental a été examiné par la Commission de la Justice du Sénat au cours de ses séances du 3 novembre et du 9 décembre 1953. A l'heure actuelle, il est toujours en discussion.

2) La régularisation des agents temporaires.

Par une loi du 27 juillet 1953 portant de nouvelles mesures temporaires relatives à l'admission aux emplois dans les administrations de l'Etat, le Législateur a prorogé les pouvoirs du Roi en cette matière pour une durée de 6 mois et a invité l'exécutif à assouplir davantage les conditions de régularisation et à les étendre à de nouvelles catégories d'agents temporaires et assimilés.

Cette loi a été publiée au *Moniteur belge* le 31 juillet 1953 et est donc entrée en vigueur le 10 août suivant.

En vertu de cette loi, un arrêté royal daté du 25 novembre 1953 a été pris après consultation du Comité interdépartemental de Consultation syndicale, du Conseil des Ministres et du Conseil d'Etat. Il porte des mesures exceptionnelles de nomination à titre définitif dans les administrations de l'Etat. Cet arrêté a été publié au *Moniteur belge* le 27 novembre 1953 et est entré en vigueur le 1^{er} décembre.

Pour être complètement applicable, cet arrêté nécessite encore certaines décisions d'ordre général, à prendre soit par les ministres intéressés, soit par le Premier Ministre.

Il s'agit notamment :

1°) de certaines assimilations d'agents à fonctions précaires (art. 11, al. 2);

2°) de l'établissement de la liste des grades de début dans lesquels les régularisations pourront être effectuées. Ces listes déjà établies sous la réglementation antérieure doivent être complétées par suite de l'extension des mesures de régularisation.

Pour ces deux questions, la procédure est entamée de sorte que les décisions pourront voir le jour d'ici peu.

3°) de la validation de certains services prestés par des agents temporaires dans d'autres qualités, soit notamment en qualité de militaire de carrière, de membres de l'enseignement de l'Etat, etc. Cette validation prévue à l'article 20, 2^{me} alinéa, a fait l'objet d'une circulaire du Premier Ministre n° 365 du 28 décembre 1953. Cette circulaire comporte par ailleurs certaines précisions en ce qui concerne les examens médicaux et l'établissement des rapports pour la régularisation.

HOOFDSTUK II.

DIVERSE KWESTIES.

1) Het presentiegeld voor de magistraten.

Het ontwerp van de begroting van de diensten van de Eerste-Minister voor het dienstjaar 1953 behelsde een artikel 2, waarbij werd afgeweken van artikel 232 der wet op de rechterlijke inrichting.

Dienovereenkomstig mochten de magistraten, evengoed als zij die buiten de rechterlijke orde staan, presentiegeld en vergoedingen ontvangen.

Die afwijking komt niet meer voor in het ontwerp van begroting 1954.

Nochtans heeft de Regering, gezien de noodzakelijkheid, de regel van het volstrekt verbod van iedere cumulatie enigszins te versoepelen, op 7 Juli 1953 in de Senaat een wetsontwerp ingediend, waarbij het bepaalde in artikel 232 wat verzacht wordt.

Het regeringsontwerp werd door de Senaatscommissie van Justitie in haar vergaderingen van 3 November en 9 December 1953 besproken. Die bespreking is thans nog aan de gang.

2) Regularisatie der tijdelijken.

Bij een wet van 27 Juli 1953 houdende nieuwe tijdelijke maatregelen betreffende de toelating tot de betrekkingen in de Rijksbesturen heeft de Wetgever de geldigheidsduur van 's Konings macht terzake met 6 maanden verlengd en de Uitvoerende Macht verzocht de regularisatievoorwaarden nog meer te versoepelen en ze op nieuwe categorieën tijdelijken en ermede gelijkgestelden van toepassing te verklaren.

Die wet werd in het *Belgisch Staatsblad* van 31 Juli 1953 bekendgemaakt en dus de 10^{de} Augustus daaropvolgend in werking getreden.

Krachtens die wet werd een Koninklijk besluit, gedagtekend 25 November 1953, genomen na inwinning van het advies van de Interdepartementale Syndicale Raad van Advies, van de Ministerraad en van de Raad van State. Het bevat uitzonderlijke maatregelen tot benoeming in vast verband in de Rijksbesturen. Dat besluit werd op 27 November 1953 in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt en is op 1 December in werking getreden.

Opdat dit besluit volledig kan worden toegepast, moeten door de betrokken ministers of door de Eerste-Minister nog enkele beslissingen van algemene aard worden genomen.

Het geldt namelijk :

1°) sommige gelijkstellingen van personeelsleden met een precair ambt (art. 11, lid 2);

2°) het opmaken van de lijst der aanvangsgraden, waarin regularisaties kunnen worden gedaan. Die lijsten werden reeds tijdens de vorige regeling opgemaakt, doch moeten ingevolge de uitbreiding van de regularisatiemaatregelen worden aangevuld.

Voor die twee punten werd de procedure reeds aangevangen, zodat de beslissingen eerlang mogen worden verwacht.

3°) de geldigverklaring van sommige diensten door tijdelijke personeelsleden in een andere hoedanigheid verricht, bij voorbeeld als beroepsmilitair, als leerkracht in het Rijks-onderwijs, enz... Over die geldigverklaring in artikel 20, 2^{de} lid, bedoeld, wordt gehandeld in een omzendbrief van de Eerste-Minister, n° 365 van 28 December 1953. In die omzendbrief vindt men verder nadere uitleg in verband met het geneeskundig onderzoek en het opmaken der verslagen voor de regularisatie.

Parallèlement à l'établissement de ces règles pour les agents temporaires proprement dits, le Gouvernement s'est préoccupé de la situation des agents qui se trouvent dans une situation précaire tout en étant régis par des statuts particuliers. Il s'agit notamment des agents temporaires du département des Colonies, rémunérés sur le budget colonial, des commissaires de l'Etat de l'ancien ministère de la Reconstruction, des auxiliaires de l'administration des postes et des commis agréés de l'administration de l'enregistrement et des domaines.

L'adaptation des mesures de régularisation qui ont été prises pour ces agents dans le cadre de la loi du 28 décembre 1950 sera réalisée d'ici peu. Pour toutes ces matières, la procédure syndicale est soit engagée, soit terminée de sorte que la publication ne saurait plus tarder.

Entretemps le Gouvernement s'est attelé à la réforme des conditions de diplômes et de certificats d'études tant en vue de la régularisation des agents temporaires qu'en vue des recrutements à opérer à l'avenir.

Le projet d'arrêté qui concerne cette matière a déjà été délibéré en Comité interdépartemental de Consultation syndicale et en Conseil des Ministres; il est actuellement soumis au Conseil d'Etat.

Bien que diverses mesures d'ordre général doivent encore être prises, les départements et le Secrétariat permanent de recrutement se sont attelés dès à présent à la régularisation proprement dite des agents intéressés.

Par une circulaire du 12 décembre 1953, M. le Secrétaire permanent de Recrutement a fait connaître à tous les départements qu'il est prêt à examiner les dossiers des agents régularisables appartenant à la première et à la quatrième catégories des agents de l'Etat; en effet les modifications aux conditions de diplômes ne s'opposent pas, pour ces deux catégories, à ce que la régularisation se fasse déjà pour un certain nombre d'agents conformément aux normes établies antérieurement en matière de diplôme. Les premières nominations ont vu le jour.

Dès que la réforme des conditions de diplômes et de certificats d'études aura été acquise, le Secrétariat permanent de recrutement pourra s'atteler également à la vérification des dossiers concernant les agents des deux autres catégories.

En même temps, le Secrétariat permanent de recrutement a mis tout en œuvre pour organiser au plus tôt les examens et les concours qui sont encore prévus par la réglementation relative à la régularisation. Il s'agit en ordre principal des examens que certains agents de 1^{re} et de 2^{me} catégories doivent subir pour être régularisés dans cette catégorie et des concours exceptionnels qui permettront aux agents définitifs qui ont quatre années de services au 31 décembre 1951 d'accéder à la catégorie supérieure.

Une circulaire du 6 janvier 1954 contient à cet égard toutes les instructions qui permettront d'organiser ces examens et concours le plus rapidement possible.

Enfin, le gouvernement étudie pour l'instant un projet d'arrêté royal relatif à la prise de rang d'ancienneté et au classement des agents régularisés et un autre projet relatif aux mesures d'affectation de ces agents.

Ces deux projets pourront être soumis bientôt au Comité interdépartemental de Consultation syndicale et leur application mettra définitivement fin au problème des temporaires.

* * *

Ter gelegenheid van het vaststellen van die regelen inzake de eigenlijke tijdelijken heeft de Regering zich ook beziggehouden met de toestand der personeelsleden, die in een precare toestand verkeren, hoewel zij onder de toepassing van bijzondere statuten vallen. Het betreft namelijk de tijdelijken van het departement van Koloniën, die op de koloniale begroting worden bezoldigd, de Staatscommissarissen van het gewezen ministerie van Wederopbouw, de hulpkrachten bij het bestuur van posterijen en de aangenomen schrijvers bij het bestuur der registratie en domeinen.

Met de aanpassing van de regularisatiemaatregelen, welke voor die personeelsleden in het kader van de wet van 28 December 1950 werden genomen, zal men eerlang klaar zijn. Voor al die gevallen is de syndicale procedure aan de gang of reeds beëindigd, zodat de bekendmaking niet lang meer kan uitblijven.

Intussen heeft de Regering, zowel met het oog op de regularisatie van de tijdelijken als op de toekomstige werkingen, de hervorming aangevat van de eisen inzake diploma's en studiegetuigschriften.

Het desbetreffende ontwerp-besluit werd reeds in de Interdepartementale Syndicale Raad van Advies en in de Ministerraad overlegd; het is thans bij de Raad van State aanhangig.

Ofschoon nog verschillende maatregelen van algemene aard moeten genomen worden, hebben de onderscheiden departementen en het Vast Wervingssecretariaat de eigenlijke regularisatie van het betrokken personeel reeds aangevat.

Bij omzendbrief van 12 December 1953 heeft de Vaste Wervingssecretaris alle departementen bericht dat hij bereid is de dossiers van het regulariseerbare Rijkspersoneel van de eerste en de vierde categorie te onderzoeken; voor die twee categorieën zijn de wijzigingen in de eisen inzake diploma's immers geen beletsel dat sommige personeelsleden reeds worden geregulariseerd overeenkomstig de normen, die tevoren inzake diploma's golden. De eerste benoemingen zijn al bekendgemaakt.

Zodra de hervorming der eisen inzake diploma's en studiegetuigschriften is doorgevoerd, kan het Vast Wervingssecretariaat ook het nazien van de dossiers betreffende het personeel der twee andere categorieën ter hand nemen.

Tegelijkertijd heeft het Vast Wervingssecretariaat alles in het werk gesteld om de examens en vergelijkende examens, die volgens de regeling inzake de regularisatie nog dienen te geschieden, zo spoedig mogelijk in te richten. Het geldt hier hoofdzakelijk de examens, die sommige ambtenaren van de 1^{ste} en de 2^{de} categorie moeten afleggen om in die categorie te worden geregulariseerd en om de uitzonderlijke vergelijkende examens, waardoor aan vastbenoemde personeelsleden met vier jaar dienst op 31 December 1951 de gelegenheid wordt geboden om tot de hogere categorie te worden toegelaten.

Een omzendbrief van 6 Januari 1954 geeft in dat verband alle nodige instructies, welke het zullen mogelijk maken die examens en vergelijkende examens zo spoedig mogelijk in te richten.

Ten slotte bestudeert de Regering thans een ontwerp van Koninklijk besluit betreffende de ancienniteitsrang en de rangschikking van het geregulariseerd personeel, alsmede en ander ontwerp betreffende de maatregelen inzake aanstelling van dat personeel.

Deze twee ontwerpen kunnen binnenkort aan de Interdepartementale Syndicale Raad van Advies worden voorgelegd en door de toepassing ervan zal het probleem der tijdelijken voorgoed zijn geregeld.

* * *

Un membre de la Commission a formulé l'observation suivante :

La loi du 27 juillet 1953 dit que pour l'accession à la 2^{me} catégorie, certains diplômes sont requis. Dans l'arrêté royal d'exécution, la faveur consentie par le législateur a été restreinte puisqu'il faut avoir obtenu les diplômes dans une période de temps qui est précisément celle pendant laquelle l'agent a été temporaire. Cette situation semble illogique.

Voici la réponse des Services du Premier Ministre :

Cette question a déjà été soulevée à plusieurs reprises par des membres du Parlement.

S'il est vrai que l'article 2, 9°, de la loi du 27 juillet 1953 envisage la régularisation à titre définitif sans examen dans un grade de début de la catégorie supérieure des agents de l'Etat recrutés à titre définitif avant le 25 mai 1947 et porteur depuis une date antérieure au 31 décembre 1951 du diplôme ou certificat donnant accès à cette catégorie supérieure, il n'en reste pas moins que cette disposition d'ordre général doit être comprise dans le sens que le Parlement a voulu lui réserver. Or, à parcourir les travaux préparatoires, on constate que l'idée qui a présidé à cette disposition était de faciliter l'accession à la catégorie correspondant à leurs diplômes, aux agents qui, pendant leurs prestations à l'Etat, s'étaient imposé l'effort de compléter leur formation générale et avaient obtenu un diplôme permettant leur accès à une catégorie supérieure. (Ann. parl., Ch. Repr., séance du mardi 14 juillet 1953, p. 20, 2^{me} colonne).

La persévérance dont ces agents ont fait preuve est une garantie de valeur et de mérite qui ne se retrouve pas de la même façon dans le chef de ceux qui ont délibérément postulé un emploi d'une classe inférieure à celle correspondant à leur diplôme. En effet, parmi eux, bon nombre se sont contentés d'un emploi inférieur soit parce qu'ils ne désiraient pas subir les concours d'admission donnant accès à la catégorie supérieure, soit parce qu'ils y ont échoué.

* * *

Un autre membre a posé la question suivante :

Certains fonctionnaires ont été temporaires dans la 3^e catégorie, alors que le diplôme dont ils sont porteurs ne permettait leur recrutement que pour la 4^e catégorie. Si l'on avait normalement recruté quand l'agent est entré en fonctions, il serait entré en 4^e catégorie et automatiquement, en raison de ses années de services, il serait passé en 3^e catégorie. Tel peut être le cas des cantonniers dépendant du Ministère des Travaux publics.

Quelle sera leur situation ? Ne risquent-ils pas d'être victimes des mesures actuellement en cours d'exécution ?

Après un premier examen de cette question, les services compétents ont demandé des renseignements complémentaires à l'honorable membre.

3) Le recrutement des agents de l'Etat.

Un commissaire s'est inquiété de ce que le blocage radical du recrutement des fonctionnaires pouvait présenter certains dangers, notamment dans les services dont les effectifs sont normalement réduits.

Een lid van de commissie heeft de volgende opmerking gemaakt :

Volgens de wet van 27 Juli 1953 worden sommige diploma's vereist om tot de 2^{de} categorie te worden toegelaten. In het Koninklijk uitvoeringsbesluit is de door de wetgever toegestane gunst beperkt daar de diploma's moeten behaald zijn in een periode, die juist het tijdperk is gedurende hetwelk het personeelslid tijdelijk was benoemd. Die toestand lijkt onlogisch.

De Diensten van de Eerste-Minister antwoorden hierop :

Die kwestie werd reeds herhaaldelijk door parlementsleden te berde gebracht.

Weliswaar wordt bij artikel 2, 9°, der wet van 27 Juli 1953 de definitieve regularisatie overwogen zonder examen in een aanvangsgraad van de hogere categorie van de leden van het Rijkspersoneel die vóór 25 Mei 1945 in vast dienstverband werden aangeworven en vóór 31 December 1951 houder waren van het diploma of getuigschrift dat tot die hogere categorie toegang verleent. Dit neemt echter niet weg dat die bepaling van algemene aard moet worden opgevat in de zin welke het Parlement er heeft willen aan geven. Wanneer men nu de voorbereidende werkzaamheden doorloopt, stelt men vast dat het de bedoeling was de toegang tot de met hun diploma's overeenstemmende categorie te vergemakkelijken voor personeelsleden die, tijdens hun prestaties in staatsdienst, een inspanning hebben gedaan om hun algemene vorming aan te vullen en een diploma hebben behaald waarmee zij naar een hogere categorie kunnen overgaan (Handelingen Kamer, vergadering van Dinsdag 14 Juli 1953, blz. 20, 2^{de} kolom).

De volharding waarvan die personeelsleden blijk hebben gegeven, is een waarborg voor hun waarde en verdienste, welke men niet in dezelfde mate aantreft bij hen die opzettelijk naar een lager ambt hebben gedongen dan dat hetwelk met hun diploma overeenstemt. Velen onder hen hebben zich inderdaad tevreden gesteld met een lager ambt, hetzij omdat zij niet wilden deelnemen aan de wedstrijden voor de toegang naar de hogere categorie, hetzij omdat zij daarin niet zijn geslaagd.

* * *

Een ander lid stelde de volgende vraag :

Sommige ambtenaren werden in tijdelijk dienstverband in de 3^e categorie aangesteld, alhoewel zij met hun diploma slechts voor de 4^{de} categorie mochten worden aangeworven. Indien men die personeelsleden bij hun ambtsaanvaarding op normale wijze had aangeworven, zou men hen in de 4^{de} categorie hebben opgenomen en zij zouden, dank zij hun dienstjaren, automatisch naar de 3^e categorie zijn overgegaan. Dat is o.m. het geval voor de onder het Ministerie van Openbare Werken ressorterende kantonniers.

Welke zal hun toestand zijn ? Lopen zij niet gevaar het slachtoffer te worden van de thans uitgevoerde maatregelen ?

Na een eerste onderzoek van die kwestie, hebben de bevoegde diensten bijkomende inlichtingen aan het lid gevraagd.

3) De aanwerving van het Rijkspersoneel.

Een lid van de Commissie maakte zich bezorgd over de radicale stopzetting van de aanwerving der ambtenaren, wat zekere gevaren kan opleveren, o. m. in de diensten waar het personeel normaal reeds beperkt is.

Il n'y a pas, à proprement parler, de blocage radical du recrutement des fonctionnaires et agents de l'Etat. L'actuel gouvernement a décidé, en mars 1952, de freiner sérieusement le recrutement de nouveaux agents.

Chaque département introduit périodiquement un programme de ses besoins, lequel est examiné par le Comité du Budget et les recrutements indispensables à la bonne marche des services sont autorisés.

Il est veillé à ce que ceux-ci restent dans la limite des crédits budgétaires spécialement prévus pour le recrutement de nouveaux agents.

Il faut remarquer que le recrutement des médecins et des ingénieurs s'avère difficile en raison du peu d'intérêt que manifestent ces deux catégories d'universitaires pour les emplois dans les services publics. Des mesures sont en préparation à l'Administration des Ponts et Chaussées en vue d'organiser annuellement un examen pour le recrutement des ingénieurs dont cette administration a besoin. Les épreuves spéciales auraient lieu au cours du dernier trimestre de l'année en vue de faciliter aux ingénieurs nouvellement diplômés l'accès aux fonctions publiques de l'Etat.

4) La Commission d'étude pour la réforme des administrations de l'Etat.

Un arrêté royal du 25 mars 1953 a institué une « Commission d'étude pour la réforme des administrations de l'Etat ».

La Commission a été installée le 1^{er} avril 1953.

Elle vient de tenir sa 36^e séance hebdomadaire et de remettre son troisième rapport trimestriel d'activité.

La Commission s'est attachée au cours de ces derniers mois :

a) à l'organisation générale de l'administration, au fonctionnement de ses services d'intérêt commun et au groupement éventuel de certains d'entre eux. Les services d'intérêt commun sont : le Service d'Administration Générale, l'Inspection des Finances, le Secrétariat Permanent du Recrutement, le Service des Bâtiments, l'Office Central des Fournitures, l'Institut National de Statistiques, le Comité Supérieur de Contrôle, le Service Central des Dépenses Fixes et le Service des Pensions.

b) au relèvement de la productivité des administrations, notamment par la rationalisation des méthodes et la simplification des procédures. Le fonctionnement d'un grand service a été analysé et le département intéressé s'occupe de réaliser les réformes préconisées. Le rapport des experts est particulièrement encourageant. La Commission renouvellera l'expérience dans la mesure des accords qu'elle pourra obtenir des départements ministériels et des crédits que ceux-ci pourront consacrer aux expertises. Quant à la simplification des procédures qui ne répondent plus aux circonstances, qui sont une cause de trouble ou de retard dans l'expédition des affaires, elle fait l'objet, à l'initiative de la Commission, d'une enquête générale qui est menée dans tous les départements ministériels.

c) au regroupement des services dans des bâtiments appropriés au travail administratif et aux règles de l'hygiène. 329 immeubles à l'usage des administrations civiles ont été recensés dans la capitale. Ces chiffres donnent une

Er is eigenlijk geen sprake van een radicale stopzetting van de aanwerving van het Rijkspersoneel. De huidige Regering heeft in Maart 1952 besloten de aanwerving van nieuw personeel merklijk te remmen.

Ieder departement dient op geregelde tijdstippen het programma van zijn behoeften in, dat door het Begrotingscomité wordt onderzocht. Daarna worden de aanwervingen, die volstrekt nodig zijn voor de degelijke werking van de diensten, toegestaan.

Er wordt voor gewaakt dat deze binnen de perken blijven van de begrotingskredieten die in het bijzonder voor de aanwerving van nieuwe personeelsleden zijn bestemd.

Er valt op te merken dat de aanwerving van geneesheren en ingenieurs moeilijk is, wegens de geringe belangstelling welke die twee categorieën academisch geschoolden voor betrekkingen in de openbare diensten aan de dag leggen. Maatregelen zijn bij het Bestuur van Bruggen en Wegen in voorbereiding, ten einde ieder jaar een examen in te richten voor de aanwerving van de ingenieurs die dat Bestuur nodig heeft. De bijzondere examens zouden plaats grijpen tijdens het laatste kwartaal van het jaar, ten einde aan de nieuw gediplomeerde ingenieurs de toegang tot de openbare ambten bij de Staat te vergemakkelijken.

4) De Studiecommissie voor de hervorming van de Rijksbesturen.

Bij een Koninklijk besluit van 25 Maart 1953 werd een « Studiecommissie voor de hervorming van de Rijksbesturen » opgericht.

De Commissie werd op 1 April 1953 geïnstalleerd.

Zij heeft zo pas haar 36^{ste} wekelijkse vergadering gehouden, en overhandigde haar derde driemaandijks verslag over haar werking.

De Commissie legde zich in de loop dezer laatste maanden toe op :

a) de algemene inrichting van het bestuur, de werking van zijn diensten van gemeenschappelijk belang en de gebeurlijke groepering van sommige er van. De diensten van gemeenschappelijk belang zijn : de Dienst voor Algemeen Bestuur, de Inspectie van Financiën, het Vast Werfingssecretariaat, de Dienst der Gebouwen, het Centraal Bureau voor Benodigdheden, het Nationaal Instituut voor de Statistiek, het Hoog Comité van Toezicht, de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven en de Dienst der Pensioenen;

b) het opvoeren van de productiviteit der besturen, namelijk door de rationalisatie der methoden en de vereenvoudiging der procedures. De werking van een grote dienst werd ontleed en het betrokken departement houdt zich bezig met de uitwerking van de voorgestelde hervormingen. Het verslag der deskundigen is bijzonder belangwekkend. De Commissie zal de proefneming hernieuwen in zover ze de instemming vanwege de ministeriële departementen zal kunnen bekomen en in zover de kredieten welke deze laatste aan de tussenkomst der deskundigen zullen kunnen besteden. Wat betreft de vereenvoudiging van de procedures die niet meer aan de huidige omstandigheden beantwoorden en een oorzaak zijn van verwarring of van vertraging bij de afhandeling der zaken, is deze het voorwerp, op het initiatief van de Commissie, van een algemeen onderzoek dat geleid wordt door alle ministeriële departementen;

c) de hergroepering van de diensten in gebouwen die ingericht zijn voor het administratief werk en beantwoorden aan de vereisten der hygiëne. Men telde in de hoofdstad 329 gebouwen, in gebruik genomen door de burger-

idée de la dissociation extrême des administrations, des difficultés et des frais de service qui en découlent. Soucieuse des deniers publics et de l'urgence d'une solution au problème des bâtiments, la Commission recherche un type d'immeuble de construction rapide, peu coûteux, adaptable à peu de frais à l'organisation variable des services et qui évite des investissements à long terme. Les bâtiments font l'objet d'une enquête de détail sur leur convenance à l'usage qui en est fait. Jusqu'à présent, 50 % des immeubles ont été visités. Ce sont les résultats de cette enquête qui permettront de déterminer la capacité des bâtiments à construire ou à se procurer et l'ordre de leur occupation. La Commission croit qu'aucune réforme ne sera efficace tant que le problème des bâtiments administratifs ne sera résolu.

d) aux améliorations qu'il conviendrait d'apporter à l'application des diverses dispositions statutaires qui concernent plus particulièrement les cadres : recrutement, stage, formation professionnelle, signalement et avancement.

Les résultats des travaux en cours ont évidemment un caractère provisoire. Il serait tout à fait prématuré de les discuter actuellement.

Mais la Commission croit qu'elle aura des propositions positives à formuler sur les différents points exposés ci-dessus.

Elle déposera son rapport final le 14 avril, son mandat expirant le 1^{er} de ce mois.

5) Les effectifs des services du Premier Ministre.

Un commissaire a demandé les statistiques actuelles concernant d'une part la composition du Cabinet du Premier Ministre et d'autre part la composition des services qui dépendent de lui.

Le tableau ci-dessous donne l'effectif du personnel du Cabinet et des services du Premier Ministre, au moment de l'élaboration des budgets pour les exercices 1950 à 1954.

lijke besturen. Dit cijfer maakt het mogelijk zich een denkbeeld te vormen van de buitengewone verspreiding van de besturen, van de moeilijkheden en de dienstkosten die er uit voortvloeien. Bekommerd om de openbare geldmiddelen en de hoogdringendheid inziende van een oplossing voor het vraagstuk der gebouwen, zoekt de Commissie naar een bouwtype waarvan de bouw snel door te voeren en weinig kostelijk zou zijn, dat met geringe kosten bij de veranderlijke inrichting der diensten zou kunnen aangepast worden en die investeringen op lange termijn zou vermijden. De gebouwen zijn het voorwerp van een grondig onderzoek over hun geschiktheid tot de bestemming die hun wordt gegeven. Totnogtoe werden 50 % van de gebouwen bezocht. Het zijn de uitslagen van dit onderzoek die het zullen mogelijk maken de afmetingen van de te bouwen of aan te schaffen gebouwen te bepalen, alsmede de volgorde waarin zij zullen worden betrokken. De Commissie meent dat geen hervorming doeltreffend zal zijn zolang het vraagstuk der administratieve gebouwen niet opgelost wordt;

d) de verbeteringen welke zouden dienen aangebracht bij de toepassing van verscheidene statutaire bepalingen welke meer bepaald betrekking hebben op de kaders : aanwerving, proeftijd, beroepsvorming, signalement en bevordering.

De aan de gang zijnde werken hebben natuurlijk tot dusver slechts voorlopige resultaten opgeleverd. Het zou volstrekt voorbarig zijn ze thans reeds te bespreken.

Maar de Commissie is van oordeel dat zij in verband met de verschillende hierboven aangehaalde punten positieve voorstellen zal kunnen doen.

Zij zal haar eindverslag indienen op 14 April, daar haar mandaat de eerste van deze maand verstrijkt.

5) Getalsterkte van het personeel der diensten van de Eerste-Minister.

Een lid van de Commissie vraagt de huidige statistieken in verband, enerzijds, met de samenstelling van het Kabinet van de Eerste-Minister, en anderzijds, met de samenstelling van de diensten die onder hem ressorteren.

In onderstaande tabel wordt de getalsterkte opgegeven van het personeel, werkzaam in het Kabinet en in de diensten van de Eerste-Minister op het ogenblik dat de begroting, werd opgemaakt voor elk der dienstjaren van 1950 tot 1954.

Année Jaar	Cabinet Kabinet	Services généraux Algemene Diensten	Service d'Administration générale Dienst van Algemeen Bestuur	Comité supérieur de Contrôle Hoog Comité van Toezicht	Secrétariat permanent de Recrutement Vast Wervings- secretariaat	Administration de la Coordination économique Bestuur voor de Economische Coördinatie	Total Totaal
1950	51	23	53	75	44	16	262
1951	46	25	59	73	56	15	274
1952	43	25	66	73	56 7 (1)	15	285
1953	41	24	62	67	58 7 (1)	14	273
1954	43	27	62	69	57 7 (1)	14	279

(1) Agents du cadre temporaire.

(1) Leden van het tijdelijk personeel.

6) L'Administration de la Coordination Economique.

Votre rapporteur écrivait l'année passée, à propos du budget pour 1953 (Doc. Ch. 320 (1952-1953) du 14 avril 1953, pages 9 et ss.) « Il n'est pas douteux que si l'Administration de la Coordination Economique n'avait pas dû être « casée » lors de la disparition du Ministre de la Coordination Economique, un tel service n'aurait pas été créé au département du Premier Ministre ».

Il exposait que l'Administration compte une série d'organes susceptibles de rendre les mêmes services que la « Coordination économique » et que même le rôle particulier que le Premier Ministre doit actuellement jouer ne justifie guère la création de nouveaux services spéciaux permanents, d'une vaste « superadministration ».

Votre rapporteur s'est inquiété de savoir quelle avait été l'activité de l'administration de la coordination économique au cours de ces derniers mois. Il a également formulé la question suivante :

Au Cabinet du Premier Ministre, il y a un conseiller économique dont l'indemnité est fixée à 197.000 francs (art. 2). N'y a-t-il vraiment aucune possibilité de confier à ce conseiller la coordination des problèmes économiques en se servant des autres services que l'on trouve dans l'administration ?

Voici la réponse fournie par M. le Premier Ministre :

Il est évidemment impossible, dans un délai très court, de donner un relevé complet des initiatives prises et des travaux effectués durant l'année 1953, par l'Administration de la Coordination Economique. Les activités de cette administration intéressent l'ensemble des questions économiques qui ont à faire l'objet d'un examen auprès du Premier Ministre ou de son Cabinet. Elles se manifestent aussi bien par des études propres que par la collaboration active des fonctionnaires aux divers groupes de travail interministériels que connaît le fonctionnement de l'Etat.

Comme j'ai déjà eu l'honneur de le souligner dans la réponse à la question posée le 21 janvier 1953 par l'honorable membre, les fonctionnaires de la Coordination Economique sont d'un concours indispensable pour le Premier Ministre, en lui donnant notamment sur les divers et nombreux problèmes soumis au Comité Ministériel de Coordination Economique — collège qu'il préside — des synthèses exprimant les diverses opinions relatives à ces objets, en même temps que des avis dont j'ai pu apprécier la valeur maintes fois scientifique et toujours objective.

Par ailleurs, je citerai, parmi d'autres, quelques travaux récents qui sont dus à l'initiative de cette administration :

- Projet d'industrialisation du Borinage et du Haut-Escaut;
- Politique d'abaissement du loyer de l'argent;
- Mise à jour du programme de travaux publics 1948-1957.

Le Conseiller économique cité par l'honorable membre est le secrétaire du C. M. C. E. Il lui serait impossible d'assumer, outre les travaux en rapport avec cette fonction, l'ensemble des charges d'ordre économique — *lato sensu* — qui incombent aux Services du Premier Ministre et de se substituer à une administration permanente. Au surplus, je soulignerai que ce Conseiller économique est un membre

6) Het Bestuur voor de Economische Coördinatie.

Uw verslaggever schreef vorig jaar, in verband met de begroting voor 1953 (Stuk Kamer, n° 320, 1952-1953, dd. 14 April 1953, blz. 9 en vv.) : « Het lijkt geen twijfel dat, zo het Bestuur voor de Economische Coördinatie bij de verdwijning van het Ministerie van Economische Coördinatie niet ergens had moeten « ondergebracht » worden, dergelijke dienst bij het departement van de Eerste-Minister nooit ware opgericht ».

Hij zette verder uiteen dat het Bestuur over een reeks diensten beschikt, die in staat zijn het werk van de « Economische Coördinatie » over te nemen, en dat zelfs de bijzondere taak, die de Eerste-Minister thans moet vervullen, de oprichting niet wettigt van vaste speciale diensten, van een uitgebreide « super-administratie ».

Uw verslaggever heeft inlichtingen, gevraagd nopens de bedrijvigheid, die door het Bestuur voor de Economische Coördinatie in de loop van de laatste maanden aan de dag werd gelegd. Hij heeft tevens de volgende vraag gesteld :

Bij het Kabinet van de Eerste-Minister is er een Economisch Adviseur, wiens vergoeding is vastgesteld op 197.000 frank (art. 2). Is het werkelijk niet mogelijk deze adviseur er mee te belasten de economische vraagstukken te coördineren, in samenwerking met de andere bevoegde diensten, die in het Bestuur voorhanden zijn ?

De heer Eerste-Minister heeft het volgende geantwoord :

Het is natuurlijk niet mogelijk in een kort tijdsbestek een volledige opsomming te geven van de initiatieven, die door het Bestuur voor de Economische Coördinatie in 1953 werden genomen, en van de werken die het tijdens dat jaar heeft uitgevoerd. De bedrijvigheid van dit Bestuur omvat alle economische kwesties, die door de Eerste-Minister of door zijn Kabinet moeten worden onderzocht. Zij bestaat zowel in eigen studiewerk, als in de actieve medewerking van de ambtenaars in de verschillende interministeriële werkgroepen, ingericht voor de werking van de Staat.

Zoals ik reeds verklaarde in mijn antwoord op de vraag, die op 21 Januari 1953 door het lid werd gesteld, zijn de ambtenaars van de Economische Coördinatie een onmisbare hulp voor de Eerste-Minister : zij bezorgen hem, in verband met de talrijke problemen van allerlei aard, die worden voorgelegd aan het Ministerieel Comité voor Economische Coördinatie dat door hem wordt voorgezeten, een synthesis van de verschillende meningen ter zake, en brengen tevens adviezen uit die, naar ik heb kunnen vaststellen, vaak wetenschappelijk gefundeerd en steeds objectief zijn.

Ik geef hier overigens, onder andere, enkele recente werken op, die aan het initiatief van dat bestuur te danken zijn :

- Ontwerp tot industrialisatie van de Borinage en de Boven-Schelde;
- Politiek tot verlaging van de rentevoet;
- Bijwerking van het programma van openbare werken 1948-1957.

De door het lid bedoelde economische adviseur is de secretaris van het M. C. E. C. Hij kan onmogelijk benevens het aan dit ambt verbonden werk, al de werkzaamheden van economische aard — *lato sensu* —, die de taak van de Diensten van de Eerste-Minister zijn, op zich nemen en zich in de plaats van een vaste administratie stellen. Overigens wijs ik er op dat die Economische Advi-

du Cabinet et, à ce titre, temporaire, et que les problèmes que doit résoudre l'Etat dépassent bien souvent la durée d'un Gouvernement. C'est la raison qui avait amené M. Camu, Commissaire à la Réforme de l'Etat, à proposer que soient installés auprès du Premier Ministre des fonctionnaires permanents auxquels l'étude de ces problèmes serait confiée.

La vérité de cette vue se confirme à mesure que les problèmes économiques posés à l'examen de l'Etat deviennent plus complexes et appellent de façon plus pressante des solutions coordonnées, intéressant l'ensemble de l'action gouvernementale.

7) Recensement des personnes exerçant un emploi ou une fonction rémunérée à charge du budget de l'Etat.

Un membre de la commission a attiré l'attention sur l'arrêté ministériel du 21 décembre 1953 (*Moniteur* du 10 janvier 1954) ordonnant le recensement au 31 décembre 1953 des personnes exerçant un emploi ou une fonction rémunérée à charge du budget de l'Etat.

L'article 1^{er} de cet arrêté dispose :

L'Institut national de Statistique effectue un recensement de toutes les personnes émargeant le 31 décembre 1953 au budget de l'Etat et relevant du pouvoir législatif, du pouvoir exécutif et du pouvoir judiciaire.

Ne sont pas recensés :

- 1°) les miliciens sous les drapeaux;
- 2°) les membres du clergé;
- 3°) le personnel non métropolitain de la colonie;
- 4°) les membres des Chambres législatives et des députations permanentes;
- 5°) le personnel de la liste civile;
- 6°) les pensionnés (magistrats, fonctionnaires et agents).

Ce membre demande pourquoi les membres du clergé ne sont pas recensés ?

Les travaux préparatoires du recensement des agents de l'Etat effectué en 1939 font ressortir que la statistique envisagée doit couvrir les personnes qui émargent au budget de l'Etat au titre de *dépense de personnel*. C'est en application de ce critère que les membres du clergé sont exclus de la statistique.

En ce qui concerne l'organisation et la portée de ce recensement, il y a lieu de se référer au texte de l'arrêté du 21 décembre 1953 ainsi qu'aux instructions exposant la mission qui incombe aux administrations.

L'utilité de cette investigation réside en ce que son objectif est la description de l'appareil administratif au point de vue de son effectif, de la charge financière qu'il représente et des lois démographiques qui le régissent.

Il sera spécialement fait usage de ses résultats par les Services du Premier Ministre, surtout en vue de donner la solution la plus favorable aux problèmes qui se posent en matière d'administration générale.

Il est à noter que le dernier recensement a eu lieu le 30 juin 1951. Ses résultats qui ont été publiés sous forme de brochure sont présentés de la façon suivante :

seur een lid van het Kabinet en als zodanig tijdelijk is en dat de vraagstukken, welke de Staat heeft op te lossen, vaak meer tijd vragen dan de bestaansduur van een regering. Om die reden had de Commissaris voor de Hervorming van de Staat, de heer Camu, voorgesteld aan de Eerste-Minister vaste ambtenaren toe te voegen, aan wie de studie van die vraagstukken zou worden toevertrouwd.

De juistheid van die zienswijze wordt steeds duidelijker naarmate de economische vraagstukken, waarmede de Staat moet afrekenen, ingewikkelder worden en er zich meer en meer gecoördineerde oplossingen voor opdringen, waarbij het gehele regeringsbeleid is betrokken.

7) Telling van de personen die een bezoldigde betrekking of functie uitoefenen ten laste van de Rijksbegroting.

Een lid van de Commissie heeft de aandacht gevestigd op het ministerieel besluit van 21 December 1953 (*Staatsblad* van 10 Januari 1954), dat voorschrijft op 31 December 1953 een telling te houden van de personen die een bezoldigde betrekking of functie uitoefenen ten laste van de Rijksbegroting.

Artikel 1 van dat besluit bepaalt :

Het Nationaal Instituut voor de Statistiek gaat over tot een telling van al de personen die op 31 December 1953 in Staatsdienst zijn en van de wetgevende, van de uitvoerende en van de rechterlijke macht afhangen.

Niet geteld worden :

- 1°) de miliciens onder de wapens;
- 2°) de leden van de clerus;
- 3°) het personeel der Kolonie dat niet tot het moederland behoort;
- 4°) de leden der Wetgevende Kamers en van de bestendige deputaties;
- 5°) het personeel van de civiele lijst;
- 6°) de gepensioneerden (magistraten, ambtenaren en beambten).

Dit commissielid vraagt waarom de leden van de clerus niet in de telling opgenomen worden ?

De voorbereidende werkzaamheden tot de telling van de Rijksbeambten, in 1939 gedaan, laten uitschijnen dat de beoogde statistiek de personen dient te omvatten die in Staatsdienst ingeschreven staan onder de rubriek : *uitgaven voor het personeel*. Het is bij toepassing van dit criterium dat de leden van de clerus uit de statistiek uitgesloten zijn.

Wat betreft de inrichting en de draagwijdte van deze telling, dient verwezen naar de tekst van het besluit van 21 December 1953 en naar de onderrichtingen die de opdracht uiteenzetten welke aan de besturen is toevertrouwd.

Het nut van dit onderzoek ligt in het feit, dat zijn doelstelling gelegen is in de beschrijving van het bestuursapparaat in het opzicht van zijn getalsterkte, van de financiële last welke het vertegenwoordigt en van de demografische wetten die het beheersen.

Er zal in het bijzonder gebruik gemaakt worden van de desbetreffende uitslagen door de Diensten van de Eerste-Minister, vooral om de meest gunstige oplossing te geven aan de vraagstukken die op gebied van algemeen betuur worden gesteld.

Er dient opgemerkt, dat de laatste telling plaats had op 30 Juni 1951; de uitslagen hiervan, die in brochurevorm werden uitgegeven, worden volgenderwijze voorgesteld :

1°) Répartition des agents de l'Etat par département ministériel ou corps spécial, situation et catégorie;

2°) Répartition des agents recensés par groupes d'âges et par sexe;

3°) Répartition des agents recensés d'après l'état civil et le sexe;

4°) Répartition des agents recensés d'après le nombre d'enfants pour lesquels sont payées des allocations familiales;

5°) Répartition des agents recensés d'après les groupes de salaires et traitements;

6°) Répartition d'après le rôle linguistique des agents recensés appartenant aux administrations centrales des départements ministériels;

7°) Répartition des agents mariés recensés d'après la situation, la catégorie, la profession du conjoint et le sexe;

8°) Comparaison entre le présent recensement et celui du 1^{er} mai 1949.

8) Compétence du Comité Supérieur de Contrôle.

Un membre de la Commission a signalé que le Comité Supérieur de Contrôle communiquait parfois à l'Administration des Contributions, ce qu'il découvrait à charge d'un fonctionnaire. Il se demande si cette procédure est normale?

En vertu des dispositions de l'arrêté royal du 21 octobre 1939 (*Moniteur belge* des 16/17 novembre 1939) modifiant l'article 91 de l'arrêté royal du 22 septembre 1937 (*Moniteur belge* du 27/28 septembre 1937), concernant l'exécution des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, les membres du personnel de surveillance du Comité Supérieur de Contrôle sont qualifiés pour rechercher les infractions et dresser, même seuls, les procès-verbaux en matière de contributions directes et de taxes y assimilées.

L'« Instruction n° 122 » du 13 janvier 1954, adressée par le « Comité Supérieur de Contrôle » à son personnel contient des directives précises à cet égard.

9) Bâtiments occupés par les Services du Premier Ministre.

Votre rapporteur a demandé la liste complète des bâtiments et locaux occupés par les services du Premier Ministre avec pour ceux qui ne sont pas la propriété de l'Etat, le montant des loyers.

Voici cette liste :

Cabinet du Ministre; Secrétariat du Conseil des Ministres; Services généraux; Administration de la Coördination économique, 16, rue de la Loi (Propriété de l'Etat).

Secrétariat permanent au Recrutement, 10, rue Belliard. (Propriété de l'Etat).

Service d'Administration générale, 22, rue de la Loi, 4^e, 5^e et 6^e étages. (Propriété privée. Loyer : 525.000 francs).

Comité supérieur de Contrôle, 58, rue Joseph II. (Propriété privée. Loyer : 150.000 francs plus les taxes : ± 15.000 francs).

10) L'Institut Belge des Sciences administratives et le « Hoger Instituut voor Bestuurswetenschappen ».

L'article 24 du budget prévoit pour les « Subventions diverses » un crédit de 195.000 francs, se répartissant comme suit :

1°) Onderverdeling van het Rijkspersoneel per ministerieel departement of speciaal korps, toestand en categorie;

2°) Onderverdeling van de getelde personeelsleden per leeftijdsgroep en volgens het geslacht;

3°) Onderverdeling van de getelde personeelsleden volgens de burgerlijke stand en het geslacht;

4°) Onderverdeling van de getelde personeelsleden volgens het aantal kinderen waarvoor kindertoelagen worden uitbetaald;

5°) Onderverdeling van de getelde personeelsleden volgens de loon- en weddegroepen;

6°) Onderverdeling volgens de taalrol van de getelde personeelsleden die behoren tot de hoofdbesturen der ministeriële departementen;

7°) Onderverdeling der getelde gehuwde personeelsleden volgens de toestand, de categorie, het beroep en het geslacht van de echtgenoot;

8°) Vergelijking tussen deze telling en die van 1 Mei 1949.

8) Bevoegdheid van het Hoog Comité van Toezicht.

Een lid van de Commissie wijst er op, dat het Hoog Comité van Toezicht soms wat het ten laste van een ambtenaar ontdekt mededeelt aan het Bestuur der Belastingen. Hij vraagt zich af of die procedure normaal is.

Krachtens de bepalingen van het Koninklijk besluit van 21 October 1939 (*Staatsblad* van 16/17 November 1939) houdende wijziging van artikel 91 van het Koninklijk besluit van 22 September 1937 (*Staatsblad* van 27/28 September 1937) tot uitvoering van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen, zijn de leden van het personeel van toezicht van het Hoog Comité van Toezicht bevoegd om de misdrijven op te sporen en om, zelfs alleen, de processen-verbaal in zake directe belastingen en daarmee gelijkgestelde taxes op te maken.

De « Onderrichting n° 122 » van 13 Januari 1954, welke door het Hoog Comité van Toezicht aan zijn personeel werd gericht, bevat dienaangaande nauwkeurige richtlijnen.

9) Gebouwen betrokken door de Diensten van de Eerste-Minister.

Uw verslaggever heeft de volledige lijst gevraagd van de door de diensten van de Eerste-Minister betrokken gebouwen en lokalen, met vermelding van de huurprijzen voor die welke geen staatseigendom zijn.

Die lijst luidt als volgt :

Kabinet van de Minister; Secretariaat van de Minister-raad; Algemene Diensten; Bestuur voor de Economische Coördinatie, Wetstraat, 16. (Staatseigendom).

Vast Wervingssecretariaat, Belliardstraat, 10. (Staatseigendom).

Dienst van Algemeen Bestuur, Wetstraat, 22, 4^{de}, 5^{de} en 6^{de} verdieping. (Private eigendom. Huurprijs : 525.500 frank).

Hoog Comité van Toezicht, Jozef II-straat, 58. Private eigendom. Huurprijs : 150.000 fr. + taxes : ± 15.000 fr.).

10) Het Hoger Instituut voor Bestuurswetenschappen en het Belgisch Instituut voor Bestuurswetenschappen.

In artikel 24 van de Begroting is, voor « Diverse toelagen » een krediet van 195.000 frank uitgetrokken, dat verdeeld wordt als volgt :

— Institut International des Sciences administratives (dont le siège est à Bruxelles) fr.	95.000,—
— Institut Belge des Sciences administratives	60.000,—
— Hoger Instituut voor Bestuurswetenschappen	40.000,—

Un commissaire a souhaité être exactement renseigné concernant le rôle de l'Institut Belge des Sciences administratives d'une part et du « Hoger Instituut voor Bestuurswetenschappen » d'autre part.

L'Institut Belge des Sciences administratives, érigé en A. S. B. L. en 1936, constitue la commission belge de l'institut International des Sciences administratives.

Il s'occupe de l'étude des questions de droit administratif et publie ses travaux (Ex. étude sur les organismes parastataux et sur le Statut des agents de l'Etat).

A la différence du « Hoger Instituut voor Bestuurs- en Handelswetenschappen », il ne constitue pas un établissement d'enseignement.

Il publie trimestriellement le « Recueil de jurisprudence administrative et du Conseil d'Etat ».

Il alloue annuellement un prix au meilleur ouvrage relatif aux sciences administratives. Ce prix n'a pas été décerné en 1951 et 1952 et le subside alloué à cet effet a été remboursé au Trésor (20.000 francs).

Cet institut organise également des journées administratives avec l'un ou l'autre institut similaire étranger.

Le « Hoger Instituut voor Bestuurs- en Handelswetenschappen », reconnu par l'Etat, organise des cours de sciences financières et administratives. Ces cours de sciences administratives sont spécialement destinés aux agents de l'Etat, en vue de leur accession aux emplois de la première catégorie. En outre, cet institut publie un organe bimensuel : « Tijdschrift voor Bestuurswetenschappen ».

Pour leur activité commune, c'est-à-dire la publication d'ouvrages scientifiques, ces deux organismes bénéficient d'une subvention identique, à savoir 40.000 francs pour chacun.

* * *

Le projet de loi contenant le Budget des Services du Premier Ministre pour l'exercice 1954 a été adopté par la majorité des membres de la commission.

Le Rapporteur,

R. NOSSENT.

Le Président,

Fr. VAN CAUWELAERT.

— Internationaal Instituut voor Bestuurswetenschappen (waarvan de zetel zich te Brussel bevindt) ... fr.	95.000,—
— Belgisch Instituut voor Bestuurswetenschappen ...	60.000,—
— Hoger Instituut voor Bestuurswetenschappen ...	40.000,—

Een lid van de Commissie wenst nauwkeurig te worden ingelicht over de rol van het Belgisch Instituut voor Bestuurswetenschappen, enerzijds, en van het Hoger Instituut voor Bestuurswetenschappen, anderzijds.

Het Belgisch Instituut voor Bestuurswetenschappen, dat in 1936 als V. Z. W. werd opgericht, is de Belgische commissie van het Internationaal Instituut voor Bestuurswetenschappen.

Het houdt zich bezig met de studie van de vraagstukken van administratief recht en publiceert zijn werken (Vb. : studie over de inrichting der parastatale instellingen en over het statuut van het Rijkspersoneel).

In tegenstelling met het Hoger Instituut voor Bestuurswetenschappen, is het geen onderwijsinstelling.

Het publiceert om de drie maanden de « Recueil de jurisprudence administrative et du Conseil d'Etat ».

Het looft ieder jaar een prijs uit voor het beste werk over bestuurswetenschappen. Die prijs werd in 1951 en 1952 niet toegekend en de daartoe verleende toelage werd in de Schatkist teruggestort (20.000 frank).

Dat instituut richt eveneens administratieve studiedagen in met een of ander gelijkaardig buitenlands instituut.

Het Hoger Instituut voor Bestuurs- en Handelswetenschappen, dat door de Staat werd erkend, richt leergangen in financiële en bestuurswetenschappen in. Die cursussen in bestuurswetenschappen zijn bijzonder bestemd voor de leden van het Rijkspersoneel, met het oog op hun overgang naar de ambten van de eerste categorie. Bovendien geeft dat instituut een tweemaandelijks tijdschrift, het « Tijdschrift voor Bestuurswetenschappen », uit.

Voor hun gemeenschappelijke bedrijvigheid, d.i. het uitgeven van wetenschappelijke werken, genieten beide organismen een gelijke toelage, nl. voor ieder 40.000 frank.

* * *

Het wetsontwerp houdende de begroting van de Diensten van de Eerste-Minister voor het dienstjaar 1954 werd door de meerderheid van de leden der Commissie aangenomen.

De Verslaggever,

R. NOSSENT.

De Voorzitter,

Fr. VAN CAUWELAERT.